

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-15/2025-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Jelene Rajić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja EUROPAPIER ADRIA d.o.o., Sesvete, Slavonska avenija 65, OIB: 01913481578, kojeg zastupa opunomoćenik Tonči Ravlić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu RAVLIĆ & PARTNERI d.o.o., Zagreb, Gundulićeva ulica 31, OIB: 25326324681, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, OIB: 95857869241, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba: Središnjeg državnog ureda za središnju javnu nabavu, Zagreb, Ulica Ivana Lučića 8, OIB: 17683204722 i trgovačkog društva Lacus d.o.o., Zagreb, Zavrtnica 36, OIB: 88631102633, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj dana 11. ožujka 2025.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-034-02/24-01/573, URBROJ: 354-02/1-24-15 od 9. prosinca 2024.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbija se žalba tužitelja izjavljena protiv odluka o odabiru, broj 10/2024-1 i 10/2024-2, u otvorenom postupku javne nabave radi sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na 24 mjeseca, broj objave: 2024/S F02-0007587, predmet nabave: potrošni materijal. Predmet nabave podijeljen je na dvije grupe: grupu 1 – Papirna konfekcija te grupu 2 – Papirna konfekcija za držače. Navedenim odlukama o odabiru u obje grupe predmeta nabave naručitelj Središnji državni ured za središnju javnu nabavu (dalje u tekstu: Naručitelj) je kao najpovoljniju odabrao ponudu ponuditelja Lacus d.o.o. (dalje u tekstu: Odabrani ponuditelj).

2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja ustao s tužbom zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene pravila postupka te pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbenim razlozima, u bitnom, ističe kako je rješenje

tuženika nezakonito iz razloga jer Naručitelj u predmetnom postupku javne nabave nije pregledavao i ocijenio ponudu Odabranog ponuditelja na temelju općih načela javne nabave, a što je tuženik propustio sankcionirati. Naručitelj, a potom i tuženik, propustili su utvrditi očito zaobilaženje posljedica isključenja drugog povezanog subjekta te razloge za isključenje. Pritom tužitelj naglašava da se u postupcima javne nabave primjenjuju strogi standardi transparentnosti i jednakog tretmana, radi čega su sumnje koje su se pojavile u vezi s vjerodostojnošću referenci, povezanosti društava i mogućim sukobom interesa zahtijevale dodatnu istragu od strane Naručitelja, a što tuženik relativizira.

2.1. Tužitelj je u žalbi isticao da je iz osobitih okolnosti konkretnog slučaja razvidno da odgovorne osobe isključenog ponuditelja Birodom d.o.o. i odgovorne osobe drugih osoba iz zajednice ponuditelja: Zvibor d.o.o., Birodom d.o.o. i TIP-Zagreb d.o.o. (dalje u tekstu: Zajednica ponuditelja) nastoje zaobići posljedice svog isključenja i to na način da ponudu za predmetni natječaj zapravo dostavljaju preko dotad neaktivnog društva Lacus d.o.o., ovdje Odabranog ponuditelja. Upire na članak 75. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16. i 114/22. – dalje u tekstu: ZJN), nakon čega navodi da povezanosti koje je opisao u žalbi dovode u pitanje neovisnost Odabranog ponuditelja i ukazuju na sukob interesa, zakonsku zabranu natjecanja, nelojalnu konkurenciju, lažno predstavljanje te pokušaj izbjegavanja zakonom određenih posljedica zlouporaba u postupku javne nabave, a što tuženik propušta stvarno ispitati i utvrditi. U konkretnom slučaju, iako su društva formalno pravno samostalna, postoji jasna stvarna povezanost između Odabranog ponuditelja i Zvibor d.o.o., jer isti direktori upravljaju s oba društva, dijele poslovne resurse i kontakte, a što ukazuje na pokušaj izbjegavanja posljedica isključenja preko pravno samostalnog subjekta Lacus d.o.o. Iako tuženik tvrdi da nije bilo dovoljno dokaza za isključenje, dokazi koje je tužitelj dostavio, poput e-mailova, financijskih izvještaja i podataka o povezanosti društava, jasno ukazuju na to da je Odabrani ponuditelj zapravo produžena ruka isključenih subjekata. Propusti, koje tužitelj nastavno opisuje, uključujući zamjenu dogovorenih proizvoda odgovarajućih karakteristika neodgovarajućim proizvodima koji nemaju tražene karakteristike i bez potrebnih certifikata (npr. EU Ecolabel), i to od samog početka izvršenja ugovora te s utvrđenom zlom namjerom s ciljem prijevare korisnika, ukazuju na krajnje neprihvatljiv obrazac ponašanja onih subjekata koji su direktno povezani s Odabranim ponuditeljem. Smatra kako Naručitelj ne može zanemariti utjecaj odgovornih osoba isključenih ponuditelja na poslovanje Odabranog ponuditelja, posebno s obzirom na povijest raskinutih ugovora i naplate jamstava zbog utvrđene zle namjere i ciljeva prijevare od samog početka ugovora. Stoga je Naručitelj bio dužan ocijeniti ovaj utjecaj kao potencijalni rizik za zakonitost i pouzdanost izvršenja novog ugovora, a što tuženik olako zanemaruje.

2.2. Nadalje, tvrdnja tuženika da je (zbog povezanosti između društava Lacus d.o.o. i Zvibor d.o.o.) isključenje stroga sankcija koju Naručitelj nije ovlašten primijeniti na ekstenzivan način, ne uzima u obzir širi kontekst činjeničnih specifičnosti i načela te pravnih smjernica koje uređuju javnu nabavu. Naime, Naručitelj nije dužan čekati da svi subjekti izravno prekrše zakon prije nego poduzme mjere, već može djelovati preventivno i isključiti sve subjekte koji stvaraju rizik od zloupotrebe, bez obzira na to tko je izravno odgovoran za radnje koje su dovele do povrede zakona.

2.3. Tužitelj je mišljenja kako Naručitelj nije proveo analizu stvarnih poslovnih odnosa između Odabranog ponuditelja i društva Zvibor d.o.o., te je zanemario dokaze koji ukazuju na sukob interesa, a što je učinio i tuženik. Drži da u konkretnom slučaju povezanost nije samo formalna – iste osobe (direktori) upravljaju s oba društva, dijele

kontakt podatke i poslovne resurse, a niti je slučajna, što ukazuje na namjeru izbjegavanja posljedica isključenja Zvibor d.o.o., posebno jer je Odabrani ponuditelj koristio referencu upravo od tog društva. Tuženik u svojoj ocjeni ignorira konkretne i uvjerljive dokaze koje je tužitelj dostavio, a koji upućuju na stvarnu povezanost između Odabranog ponuditelja i isključenih subjekata, što sve nastavno u tužbi detaljno opisuje.

2.4. Smatra kako tuženikova tvrdnja da ne postoji dovoljno vjerojatnih pokazatelja o postojanju dogovora između gospodarskih subjekata s ciljem narušavanja tržišnog natjecanja i izbjegavanja zakonskih posljedica zloupotreba u postupku javne nabave, kao i njihova procjena da tužitelji navodi nisu utemeljeni, zanemaruje ključne dokaze koji su izneseni tijekom žalbenog postupka. Tužitelj, naime, drži da tuženik nije adekvatno proveo analizu ovih dokaza niti je pružio konkretno obrazloženje zašto smatra da ovi dokazi ne potvrđuju tužiteljeve tvrdnje, iako stranke u postupku imaju pravo znati zašto se određeni dokazi ne prihvaćaju i kako se dolazi do zaključaka. Tuženikov propust da razmotri stvarnu povezanost subjekata i pokušaj izbjegavanja zakonskih sankcija putem formalne pravne samostalnosti Odabranog ponuditelja omogućuje da subjekti koji su već isključeni zbog nepravilnosti nastave sudjelovati u postupcima javne nabave, samo pod drugim imenom. Tuženik je u svojoj odluci naveo da financijski podaci Odabranog ponuditelja nisu presudni za potvrdu vjerodostojnosti reference, međutim, ovakav zaključak uopće ne uzima u obzir konkretne i očigledne nesuglasnosti koje proizlaze iz tih financijskih izvještaja. Naime, Odabrani ponuditelj je u 2023. godini imao nula prihoda i gotovo nikakve rashode, što jasno upućuje na to da nije mogao izvršiti isporuku u vrijednosti od 230.100,00 €, koliko navodi u svojoj referenci. Ako društvo nema nikakve prihode, zaposlenike ili troškove logistike, upitno je kako je bilo moguće izvršiti isporuku te vrijednosti, i to u kontekstu javne nabave, gdje vjerodostojnost dokumentacije mora biti ključna za očuvanje transparentnosti i jednakih uvjeta za sve natjecatelje. Dakle, dokazi koji su priloženi, a među kojima se ističu financijski izvještaji Odabranog ponuditelja, jasno ukazuju na nevjerojatnost tvrdnji koje su iznesene u vezi s isporukama robe u spomenutom iznosu. Također, važan element koji tuženik nije razmotrio, a koji ukazuje na moguće zloupotrebe, jest povezanost Stipe Renića s oba društva, budući je imenovan bio direktor i ovlaštena osoba u oba društva (Zvibor d.o.o. i Odabrani ponuditelj), što stvara jasnu sumnju u sukob interesa, kao i u istinitost i vjerodostojnost referenci koje su dostavljene od strane Odabranog ponuditelja, a što je sve Naručitelj propustio utvrditi. Navedeno dovodi do zaključka da je Odabrani ponuditelj trebao biti isključen iz postupka, jer je očigledno postojala namjera da se izbjegnu zakonske posljedice isključenja kroz formalno djelovanje putem drugog direktora, čime bi se stvorila nepravedna prednost u odnosu na ostale sudionike. S obzirom da je tuženik propustio prepoznati ove nepravilnosti, to je njegovo rješenje nezakonito i neispravno.

2.5. Nadalje, tužitelj drži da je tuženik olako odbacio njegove tvrdnje o sukobu interesa, navodeći da nije dostavio dovoljno dokaza za to, pri čemu upire na članak 75. ZJN-a, koji propisuje obveze naručitelja da prepozna i spriječi sukobe interesa u postupku javne nabave, a što uključuje i obvezu da, u slučaju kada postoje očite sumnje ili indikacije na povezanost između gospodarskih subjekata, poduzme odgovarajuće mjere. Smatra da je povezanost između Odabranog ponuditelja i Zvibor d.o.o. bila dovoljno očita da bi Naručitelj trebao provesti detaljnu analizu, što nije učinio, a koju nepravilnost nije otklonio ni tuženik. Dodaje da zaključak tuženika, prema kojem povezanost između Odabranog ponuditelja i Zvibor d.o.o. nije relevantna za primjenu članka 254. stavka 1. točke 7. ZJN-a, ignorira stvarni utjecaj te povezanosti na

zakonitost cijelog postupka jer, iako su društva formalno pravno samostalna, njihova vlasnička i operativna povezanost, uključujući zajedničke direktore, dijeljenje poslovnih podataka i zajedničke poslovne odnose, jasno ukazuje na mogućnost zajedničkog djelovanja. Tvrdnja tuženika da nije dokazano da je Odabrani ponuditelj sudjelovao u nedopuštenim radnjama zanemaruje očitu zloupotrebu pravne i poslovne povezanosti koja omogućava zaobilaženje sankcija koje su već bile izrečene Zvibor d.o.o. Također, niti tuženikova argumentacija da sumnje i pretpostavke tužitelja nisu dovoljne za isključenje Odabranog ponuditelja nije utemeljena, jer se Naručitelj nije pozvao na članak 264. stavak 4. ZJN-a kako bi proveo dodatnu provjeru povezanosti i njenog utjecaja na zakonitost ponude, osobito imajući u vidu da financijski i operativni podaci Odabranog ponuditelja, uključujući nerealne ili nedovoljno dokumentirane troškove, jasno ukazuju na nejasnoće koje su zahtijevale daljnju analizu.

2.6. Tužitelj se nastavno osvrće na tvrdnju tuženika, prema kojoj Odabrani ponuditelj nije sudjelovao u nepravilnostima koje su dovele do isključenja Zvibor d.o.o. iz prethodnih natječaja, nakon čega zaključuje kako činjenica da Odabrani ponuditelj koristi resurse i reference Zvibor d.o.o. ukazuje na kontinuitet zajedničkog poslovanja unatoč formalnoj pravnoj odvojenosti dvaju društava. Tuženik je prihvatio dostavljene reference, navodeći kako financijski pokazatelji nisu presudni za valjanost reference te da Naručitelj ima diskrecijsko pravo u procjeni, međutim, jasno su vidljivi podaci iz financijskog izvješća Odabranog ponuditelja, koji se ne mogu prikazivati drukčije od stvarnog stanja. Stoga tvrdnja tuženika da financijski podaci nisu presudni za prihvaćanje referenci zanemaruje ključnu činjenicu da iz financijskih podataka Odabranog ponuditelja proizlazi da društvo nije ostvarilo prihode niti imalo troškove koji bi mogli potvrditi isporuku robe u traženoj vrijednosti, a što dovodi u pitanje vjerodostojnost reference. To tim više što Odabrani ponuditelj nije imao zaposlenike niti operativne kapacitete potrebne za izvršenje ugovora. Zaključno po ovom pitanju, tužitelj ističe kako se tuženikov zaključak o prihvaćanju reference temelji na nedovoljno provjerenim i neutemeljenim tvrdnjama, jer Naručitelj nije proveo adekvatnu provjeru, unatoč ozbiljnim sumnjama u vjerodostojnost dostavljenih podataka, a tuženik nije uzeo u obzir sve relevantne činjenice u vezi s povezanosti društava i sumnjama u stvarnu valjanost reference, što se sve protivi načelima transparentnosti, ravnopravnosti i integriteta u postupku javne nabave.

2.7. Dalje navodi kako je u žalbi istaknuo da se Odabrani ponuditelj oslonio na društvo DRENİK d.o.o., čiji je osnivač i jedini član društva DRENİK ND d.o.o. iz Srbije. Iz dokumentacije vezane uz isključenje Zajednice ponuditelja jasno je da su upravo proizvode društva DRENİK d.o.o. i DRENİK ND d.o.o. isporučivali istom naručitelju, pri čemu su lažno predstavljeni kao proizvodi proizvođača CUP UP d.o.o. Povezanost Zajednice ponuditelja s društvom DRENİK d.o.o. bila je ključna u prethodnim nepravilnostima koje su dovele do njihovog isključenja iz nadmetanja. Suradnja s DRENİK d.o.o. u novom postupku, u kojem je i dalje odgovorna osoba iz društva koje je već isključeno zbog zloupotreba, predstavlja ponavljanje rizičnih obrazaca ponašanja koji mogu ozbiljno ugroziti zakonitost cijelog postupka. S tim u vezi tužitelj upire na članak 275. ZJN-a, prema kojem je naručitelj obvezan provjeriti sve subjekte na koje se gospodarski subjekt oslanja te ih isključiti ukoliko postoje osnove za njihovo isključenje, a što je ovdje propušteno. Tužitelj također ističe da iz Izjave o oslanjanju na sposobnost drugog subjekta (potpisane od strane odgovorne osobe društva DRENİK d.o.o.) nije jasno na koje resurse se to društvo oslanja za izvršenje ugovora. Naime, iako u svom odgovoru na tužbu navodi da je iz Izjave jasno da društvo DRENİK d.o.o. pruža potrebne ljudske i tehničke resurse, tuženik nije konkretno ispitaio žalbeni

navod tužitelja, koji je upozorio da ovakve općenite izjave ne pružaju stvarne informacije. Konačno, u odnosu na dostavljeni popis ugovora koje je društvo DRENİK d.o.o. koristilo kao reference, iz opisa predmeta ugovora nije moguće utvrditi je li riječ o isporuci robe koja je slična ili identična predmetu ove nabave, a bez ove potvrde Naručitelj nije mogao donijeti valjanu odluku o vjerodostojnosti tih referenci.

2.8. Zaključno, tužitelj ističe da ovakvim postupanjem tuženik krši ključna načela javne nabave, osobito načela transparentnosti, ravnopravnosti i nediskriminacije te načelo zakonitosti, a što sve osporeno rješenje čini nezakonitim. Predlaže ovom Sudu pribaviti spis tuženika, održati javnu raspravu te saslušati svjedoke Zvonimira Čačića i Stipu Renića. Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže ovom Sudu poništiti osporeno rješenje i odluke o odabiru te vratiti predmete Naručitelju, uz naknadu iskazanog troška za sastav tužbe u iznosu od 1.000,00 €, uvećano za PDV, kao i troškove žalbenog postupka, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

3. Tuženik se, u odgovoru na tužbu, protivi tužbenom zahtjevu iz razloga navedenih u obrazloženju rješenja. U osvrtu na tužbene navode, u bitnom, ističe da je pravilno utvrdio činjenično stanje na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno te je na temelju rezultata cjelokupnog postupka i pravilne primjene prava donio pobijano rješenje. U nastavku očitovanja, tuženik je istaknuo činjenice i materijalno pravo za koje smatra da je odlučno za donošenje odluke o tužbi.

3.1. U odnosu na tvrdnju tužitelja, istaknutu i u žalbenim navodima, prema kojoj je Naručitelj bio obvezan isključiti Odabranog ponuditelja iz predmetnog postupka javne nabave zbog povezanosti s gospodarskim subjektom Zvibor d.o.o. (koji je bio član Zajednice ponuditelja koja je pokazala značajne i opetovane nedostatke prilikom izvršenja ranijih okvirnih sporazuma sklopljenih s Naručiteljem), tuženik ukazuje da su osnove za isključenje taksativno navedene u ZJN-u, i to u odredbama članka 251. i članka 252., kojima su propisane obvezne osnove za isključenje (kažnjavanost utvrđena pravomoćnom presudom te postojanje dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje), dok su u članku 254. ZJN-a propisane fakultativne osnove za isključenje (koje se primjenjuju ukoliko ih je naručitelj propisao u dokumentaciji o nabavi). Pritom naglašava da se obvezna osnova za isključenje, koja se odnosi na kažnjavanost utvrđenu pravomoćnom presudom, odnosi kako na gospodarske subjekte, tako i na osobe ovlaštene za zastupanje gospodarskog subjekta (članove upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela ili osobe koje imaju ovlast zastupanja, donošenja odluka ili nadzora gospodarskog subjekta), dok se sve ostale osnove za isključenje odnose na gospodarski subjekt. Hrvatski zakonodavac nije smatrao da utvrđene povrede koje se odnose na fakultativne osnove za isključenje treba vezati za osobe ovlaštene za zastupanje gospodarskih subjekata, što bi rezultiralo isključenjem svih gospodarskih subjekata u kojima su te iste osobe ovlaštene za zastupanje, a na čemu zapravo tužitelj inzistira. U konkretnom slučaju, nesporno je da je ponuditelj Birodom d.o.o. isključen iz konkretnog postupka javne nabave na temelju članka 254. stavka 1. točke 7. ZJN-a (značajni ili opetovani nedostaci tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora o javnoj nabavi), međutim, navedena činjenica nije od utjecaja na utvrđivanje (ne)postojanja kriterija za kvalitativni odabir Odabranog ponuditelja. To iz razloga jer tužitelj niti tijekom žalbenog postupka niti u tužbi nije dokazao da je Odabrani ponuditelj kao gospodarski subjekt, ili osobe ovlaštene za zastupanje Odabranog ponuditelja, pravomoćnom presudom kažnjen za djela iz članka 251. ZJN-a, niti da je u odnosu na Odabranog ponuditelja ostvarena neka osnova za isključenje iz članka 254. ZJN-a, a još manje činjenicu da

je Naručitelj bio obvezan isključiti Odabranog ponuditelja (uzimajući u obzir diskreciju koju naručitelji imaju prilikom procjene je li postojanje koje fakultativne osnove za isključenje narušilo odnos povjerenja između njega i gospodarskog subjekta). Stoga tuženik smatra osnovanom ocjenu Naručitelja da se na društvo Odabranog ponuditelja, iako mu je osnivač društvo s kojim je u prethodnom postupku prijevremeno raskinut ugovor o javnoj nabavi, ne može primijeniti odredba članka 254. stavka 1. točke 7. ZJN-a, jer društvo Odabranog ponuditelja nije počinilo, odnosno nije sudjelovalo u počinjenju značajnih ili opetovanih nedostataka tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora o javnoj nabavi, budući nije niti bio ugovorna strana u tim ugovorima, a što se sve odnosi i na gospodarski subjekt na koji se odabrani ponuditelj oslonio (društvo DRENIK d.o.o.). S obzirom na navedeno, tuženik drži neosnovanim navode tužitelja da je Naručitelj bio dužan isključiti Odabranog ponuditelja ili društvo DRENIK d.o.o. iz predmetnog postupka javne nabave.

3.2. Vezano na isključenje subjekata, tuženik ističe da ZJN jasno propisuje osnove za isključenje i dokaze kojima se pojedina osnova dokazuje, te da naručitelji ne mogu isključenje široko tumačiti, odnosno izvan zakonskih okvira. Kada odluči primijeniti sankciju isključenja ponuditelja, naručitelj je dužan nedvojbeno utvrditi da razlog za isključenje u smislu odredaba članka 251., 252. i 254. ZJN-a doista i postoji na strani ponuditelja. Pritom tuženik naglašava da naručitelj u svakom pojedinom postupku javne nabave, kod ocjene postojanja/nepostojanja osnova za isključenje ima ovlast, uzimajući u obzir načelo proporcionalnosti i imajući na umu težinu posljedica isključenja gospodarskog subjekta, sam ocijeniti utjecaj ranijih postupanja gospodarskog subjekta u izvršenju prethodnog ugovora na pouzdanost ponuditelja u konkretnom postupku koji on provodi te ga, ovisno o rezultatu te ocjene, isključiti ili ne iz postupka javne nabave. S tim u vezi tuženik ukazuje na Direktivu 2014/24/EU, praksu Suda EU, kao i praksu Visokog upravnog suda, iz koje proizlazi da se osnove za isključenje trebaju usko tumačiti, uzimajući u obzir načelo proporcionalnosti i široku diskreciju naručitelja, a sve u svrhu očuvanja širokog tržišnog natjecanja.

3.3. U odnosu na postojanje osnove za isključenje koja se eventualno odnosi na povredu tržišnog natjecanja iz članka 254. stavka 1. točke 4. ZJN-a, tužitelj u žalbenom postupku nije dokazao. U tom smislu tuženik ukazuje na činjenicu da gospodarski subjekt Zvibor d.o.o. u konkretnom postupku javne nabave nije dostavio ponudu pa se ne može govoriti o eventualnom međusobnom utjecaju na sadržaj ponuda Zvibor d.o.o. i Odabranog ponuditelja, u smislu stvaranja privida tržišnog natjecanja i pokušaja utjecaja na ishod ovog postupka javne nabave. U odnosu na postojanje takvog odnosa između Odabranog ponuditelja i isključenog ponuditelja Birodom d.o.o., tužitelj ne dostavlja nikakve dokaze niti postojanje takvog odnosa, kojemu je cilj prividno stvaranje tržišne utakmice i pokušaj utjecaja na ishod postupka javne nabave, proizlazi iz stanja spisa, pa tako niti iz preslike e-pošte od 13. rujna 2024., kao niti iz reference Odabranog ponuditelja (naručitelj Zvibor d.o.o., razdoblje 1. siječnja 2022. do 25. srpnja 2024., u vrijednosti 230.100,00 €), na koje okolnosti tužitelj upire u tužbi. Kod toga tuženik ukazuje i na stavove Suda EU iz kojih proizlazi da postojanje povezanosti između gospodarskih subjekata samo po sebi ne ukazuje na povredu tržišnog natjecanja koja bi bila razlog za isključenje iz postupka javne nabave, pri čemu upućuje na presudu iz predmeta Lloyd's of London, C-144/17 od 8. veljače 2018., u kojoj se, pored ostalog, navodi kako je u interesu prava Unije osigurati najšire moguće sudjelovanje ponuditelja u postupku javne nabave, te da stoga, prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, proizlazi da automatsko isključenje natjecatelja ili ponuditelja koji se nalaze u odnosu kontrole ili povezanosti s drugim natjecateljima ili ponuditeljima

prelazi ono što je nužno za prevenciju koluzivnog ponašanja i time ono što je potrebno da bi se osigurala primjena načela jednakog postupanja i poštovanja obveze transparentnosti.

3.4. Nadalje, tuženik smatra bespredmetnim i nepovezanim s konkretnom situacijom pozivanje tužitelja na članak 75. ZJN-a, jer tužitelj pogrešno smatra da se citirana zakonska odredba primjenjuje i na odnos između ponuditelja. Naime, sukob interesa, po definiciji stvari, predstavlja sukob privatnog i javnog interesa, pri čemu se želi osigurati da u obnašanju javne dužnosti obveznici ne stavljaju svoj privatni interes ispred javnog interesa.

3.5. Vezano za ocjenu žalbenog navoda koji se odnosi na dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti iz točke 5.3.1.3. dokumentacije o nabavi (popis glavnih isporuka), odnosno osporavanja istinitosti reference navedene u popisu glavnih isporuka robe Odabranog ponuditelja (naručitelj Zvibor d.o.o., razdoblje 1. siječnja 2022. do 25. srpnja 2024., u vrijednosti 230.100,00 €), kao i one navedene u popisu isporuka gospodarskog subjekta na kojega se Odabrani ponuditelj oslonio DRENİK d.o.o. (naručitelj Zvibor d.o.o., razdoblje 1. svibnja 2023. do 1. srpnja 2024., u vrijednosti 520.000,00 €), tuženik nastavno ukazuje na uvjete i zahtjeve iz dokumentacije o nabavi (dalje: DON), prema kojoj je Naručitelj odredio da gospodarski subjekt mora dokazati da je u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini uredno izvršio isporuke robe iste ili slične predmetu nabave, odnosno grupi predmeta nabave, čiji je zbrojeni iznos u eurima (bez PDV-a) minimalno u visini 50% procijenjene vrijednosti nabave pojedine grupe (točka 5.3.1.3. DON-a). Odabrani ponuditelj je u ponudi dostavio popis isporuka robe u kojem je navedena tužitelju sporna referenca, međutim, u ponudi je dostavljen i popis isporuka robe gospodarskog subjekta na čiju se sposobnost Odabrani ponuditelj oslonio, DRENİK d.o.o. Zagreb, u kojem popisu su, osim reference koja je tužitelju sporna (ona koja se odnosi na naručitelja Zvibor d.o.o.), navedene još dvije reference (naručitelja Tommy d.o.o., Split, za razdoblje 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023., u vrijednosti 1.144.924,00 € te za razdoblje 1. siječnja 2024. do 31. kolovoza 2024., u vrijednosti 880.675,00 €), a koje tužitelj niti u žalbi niti u tužbi ne osporava. S tim u vezi tuženik naglašava da je predmet spora ocjena tehničke i stručne sposobnosti Odabranog ponuditelja, odnosno referenci, kako one koja glasi na Odabranog ponuditelja tako i one koja glasi na gospodarskog subjekta na kojeg se Odabrani ponuditelj oslonio, pri čemu tužitelj u potpunosti ignorira činjenicu da su u ponudi Odabranog ponuditelja, osim referenci na koje tužitelj ukazuje u tužbi, navedene i druge reference koje u cijelosti zadovoljavaju propisanom uvjetu iz točke 5.3.1.3. DON-a. Stoga proizlazi da, kada bi tužitelj i s uspjehom osporio istinitost reference Odabranog ponuditelja, kao i vjerodostojnost reference koju je dostavio gospodarski subjekt na kojega se Odabrani ponuditelj oslonio, navedeno ne bi utjecalo na ocjenu udovoljava li Odabrani ponuditelj propisanom uvjetu tehničke i stručne sposobnosti. Dodatno, a u odnosu na tužbene navode koji se odnose na istinitost referenci, tuženik ponavlja da je tužitelj bio taj koji je bio dužan dokazati svoje navode, sukladno članku 403. ZJN-a, te da tuženik nema ovlasti po službenoj dužnosti prikupljati dokaze, a na čemu tužitelj inzistira u tužbi. Tužitelj je u prilog žalbi dostavio financijsko izvješće samo za 2023. godinu, dok je, s druge strane, Odabrani ponuditelj u žalbenom postupku dostavio Pregled prodaje po mjesecima od 1. siječnja 2021. do 25. srpnja 2024., iz kojega je vidljivo da je isti imao prometa više od 234.000,00 €, a što pokriva predmetnu referencu. Također, kako je to tuženik već naveo i u pobijanom rješenju, u postupku javne nabave prihvatljivost određene reference kao dokaza traženog iskustva nije uvjetovana potvrdom reference

u okviru određenog financijskog izvještaja ili financijskih podataka. U konkretnom slučaju Naručitelj DON-om nije propisao dokazivanje ekonomske i financijske sposobnosti, radi čega nije bio u obvezi provjeravati ekonomsku i financijsku sposobnost ponuditelja, kao niti druge ugovorne strane u vezi s dostavljenim popisom glavnih isporuka robe.

3.6. U odnosu na tužiteljev navod da iz izjave o stavljanju resursa na raspolaganje koju je dostavio gospodarski subjekt DRENIK d.o.o. nije jasno na koje se točno resurse oslanja Odabrani ponuditelj, tuženik ističe kako je jasno da se Odabrani ponuditelj oslanja na tehničku i stručnu sposobnost gospodarskog subjekta DRENIK d.o.o., odnosno reference tog gospodarskog subjekta, te da taj gospodarski subjekt daje svoje tehničke i ljudske resurse na raspolaganje Odabranom ponuditelju, čime je udovoljeno uvjetu iz članka 274. ZJN-a. Zahtjev pak da se navedu podaci o konkretnim osobama, njihovim kvalifikacijama, iskustvu i tehničkim resursima, a na kojem tužitelj inzistira, ne proizlazi niti iz odredaba ZJN-a niti iz predmetne DON.

3.7. Konačno, a u odnosu na zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka, tuženik ističe da ne može biti obveznik plaćanja tih troškova, pri čemu upire na odredbe članka 398., članka 402. i članka 431. ZJN-a. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže ovom Sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

4. Zainteresirana osoba Središnji državni ured za središnju javnu nabavu Republike Hrvatske, ovdje Naručitelj, u odgovoru na tužbu ostaje u cijelosti kod navoda iznesenih u odgovoru na žalbu od 31. listopada 2024., dodatnom očitovanju od 12. studenog 2024. i dodatnom očitovanju na tužiteljevo očitovanje od 22. studenog 2024., te se nastavno očituje na istaknute tužbene prigovore.

4.1. U osvrtu na primjenu članka 75. ZJN-a (sukob interesa), navodi da se citirana odredba odnosi na situacije u kojima bi se samo predstavnici naručitelja mogli naći u odnosu na različite gospodarske subjekte, radi čega taj tužbeni navod drži bespredmetnim.

4.2. Vezano za tužbene navode koji se odnose na isključenje, Naručitelj ističe da je Odabrani ponuditelj druga pravna osoba, različita od trgovačkog društva Zvibor d.o.o., koja nije povezana s prijašnjim postupkom niti prijašnjim okvirnim sporazumom Naručitelja. Činjenica da je vlasnik oba društva isti, da je u sudskom registru trgovačkih društava kao direktor upisan Stipe Renić (čiji upis je proveden tijekom žalbenog postupka, a Odlukom skupštine društva je imenovan s danom 23. srpnja 2024., do tada je bio Zvonimir Čačić), da imaju istu kontakt osobu i sl., nisu od utjecaja na primjenu ovog fakultativnog razloga isključenja na Odabranog ponuditelja. Dodaje da, međutim, i ta sama formalna promjena direktora također nije bila od utjecaja na donošenje odluke u ovom postupku niti to Naručitelj smatra ključnim za odluku o neprimjeni osnova za isključenje Odabranog ponuditelja, jer smatra da ne bi imao razloga za isključenje istog niti da je direktor i dalje ostao Zvonimir Čačić. Mišljenja je da se radi o pravno samostalnim društvima propisanim člankom 473. Zakona o trgovačkim društvima, a koja su povezana vlasničkom strukturom, slijedom čega mogu međusobno imati ugovorne odnose. Naručitelj smatra odlučnim to da je riječ o drugom trgovačkom društvu, odnosno o drugoj pravnoj osobi te da proširenje razloga za isključenje na trgovačko društvo povezano s drugim trgovačkim društvom u vidu osnivača nema uporište u odredbama ZJN-a niti u Zakonu o trgovačkim društvima. Pritom Naručitelj upire na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-I-2771/2008 od 17. ožujka 2010., kao i na praksu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (primjerice odluka PŽ 4709/2021-3), kojom je potvrđeno načelo da trgovačko društvo ne odgovara za radnje drugog trgovačkog društva, čak i ako imaju istog

direktora ili istog vlasnika. Naime, trgovačka društva za koja se po Naručitelju odnose mjere isključenja sukladno ZJN-u su samo Zvibor d.o.o., Birodom d.o.o. i TIP-Zagreb d.o.o., dok je trgovačko društvo Lacus d.o.o., ovdje Odabrani ponuditelj, osnovano društvenim ugovorom o osnivanju društva s ograničenom odgovornošću od 23. ožujka 1998., dakle isto postoji i posluje gotovo 20-ak godina, iz čega je vidljivo da nije osnovano odmah nakon isključenja trgovačkog društva Zvibor d.o.o. s ciljem zlouporabe propisa. S tim u vezi naručitelj upire na praksu tuženika i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, kao i Suda EU, prema kojoj je isključenje određenog ponuditelja iz postupka javne nabave jedna od najstrožih sankcija, stoga da bi se ona primijenila, mora biti razmjerna postupanju određenog gospodarskog subjekta, odnosno to postupanje u konkretnom slučaju mora biti objektivno teško i njime mora biti doveden u pitanje integritet tog gospodarskog subjekta. Smatra da se navedena razmjernost ogleda i u tome da se ova najstroža sankcija nikako ne može tumačiti na način da obuhvati drugo trgovačko društvo, neovisno o vlasničkoj povezanosti. Drži da bi bilo protivno ZJN-u i ostalim pozitivnim propisima, preventivno isključiti sve subjekte samo radi činjenice povezanosti osnivača oslanjača DRENİK d.o.o. čiji proizvodi su isporučeni Zajednici ponuditelja, kako to tužitelj ističe u tužbi.

4.3. Nadalje, vezano na tužbeni navod da ova ponuda nije rezultat tržišnog natjecanja, Naručitelj ističe da dogovor među subjektima na koji će način predati svoju ponudu i sudjelovati u postupku javne nabave predstavlja izraz njihove slobodne volje, sve dok nema dokaza da bi im cilj bio narušavanje tržišnog nadmetanja. Mišljenja je da u ovom postupku javne nabave nije imao jasnih pokazatelja zbog kojih bi utvrdio da je Odabrani ponuditelj s povezanim gospodarskim subjektom djelovao s ciljem podjele tržišta, odnosno dijela tržišta između sebe na način da se ograniči pravo ostalim zainteresiranim subjektima da se jave u predmetni postupak javne nabave. Također, Naručitelj je u predmetnom postupku proveo prethodno savjetovanje s gospodarskim subjektima, na koje je obvezan, upravo kao način da se osigura tržišno natjecanje. Dodaje kako nema ovlasti kao primjerice Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja koja, sukladno Zakonu o zaštiti tržišnog natjecanja, ima pravo uvida u sve poslovne prostorije, nepokretnu i pokretnu imovinu, poslovne knjige, baze podataka i drugu dokumentaciju i sl. Smatra da je donio zakonitu odluku na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka javne nabave.

4.4. U odnosu na tužbene navode o dokazima tehničke i stručne sposobnosti, konkretno popisu glavnih isporuka kojima tužitelj osporava reference Odabranog ponuditelja na način da ih želi povezati s financijskim izvješćima koja su javno objavljena te kojima želi dokazati da Odabrani ponuditelj nije imao u iskazanom razdoblju toliki promet koji bi pokrio predmetnu referencu, a nije imao niti zaposlenih, Naručitelj ističe da DON-om nije propisao dokazivanje ekonomske i financijske sposobnosti, radi čega nije bio u obvezi provjeravati ekonomsku i financijsku sposobnost ponuditelja niti druge ugovorne strane iz popisa glavnih isporuka robe. Također, u žalbenom postupku Odabrani ponuditelj je dostavio očitovanje na žalbu tužitelja, u kojem je naveo da je u popisu ugovora omaškom umjesto datuma početka glavnih isporuka 1. siječnja 2021. upisao 1. siječnja 2022., te je uz svoje očitovanje dostavio Pregled prodaje po mjesecima od 1. siječnja 2021. do 25. srpnja 2024., iz kojeg je razvidno da je imao prometa više od 234.000,00 €, a što pokriva predmetnu referencu. S tim u vezi, iako Odabrani ponuditelj tek u žalbenom postupku navodi da je riječ o omašci u pisanju datuma, referenca je i dalje po mišljenju Naručitelja prihvatljiva i sukladna traženju iz DON-a s obzirom da obuhvaća traženi vremenski

period, vrijednosno odgovara, a odnosi se i na isporuke iste ili slične predmetu nabave. U odnosu na prigovor da Odabrani ponuditelj nema prihoda, nema zaposlenih niti logistike, te da navedeno utječe na vjerodostojnost samog ponuditelja, Naručitelj ponavlja da iako ekonomska i financijska sposobnost nije tražena DON-om, kao niti broj zaposlenih ili popis alata ili opreme, čak i da je navedeno traženo DON-om, riječ je o sposobnosti na koju se ponuditelji mogu osloniti.

4.5. Vezano za izdavanje referenci između povezanih društava, a u odnosu na referencu "Ugovor o nabavi i isporuci tonera i tinti, uredskog materijala i toaletne papirne konfekcije br. 39" koja je isporučena društvu Zvibor d.o.o. na iznos od 230.000,00 €, Naručitelj navodi da je u ugovornom odnosu tog društva i Odabranog ponuditelja riječ o različitim, pravno samostalnim trgovačkim društvima, iako su povezana vlasničkom strukturom, a što nastavno detaljnije obrazlaže. Pritom, opreza radi napominje da sve i da je referenca koju je dostavio Odabrani ponuditelj neprihvatljiva, reference DRENİK d.o.o. koju ima s ugovarateljem Tommy d.o.o. bile su dovoljne za dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti Odabranog ponuditelja. Zaključno s tim u vezi Naručitelj navodi da tužitelj ničim ne osporava samo izvršenje niti vrijednost glavnih isporuka robe gospodarskog subjekta DRENİK d.o.o., već samo izražava sumnju (koju ničim ne dokazuje) u uspješno izvršenje ugovora zbog povezanosti gospodarskih subjekata Lacus d.o.o. i DRENİK d.o.o. s ponuditeljem Zvibor d.o.o., a koji je jedan od članova Zajednice ponuditelja s kojima je Naručitelj raskinuo dva okvirna sporazuma. Kod toga naručitelj ponavlja da su same reference gospodarskog subjekta DRENİK d.o.o. koje ima s gospodarskim subjektom Tommy d.o.o., dovoljne za dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti koje ni tužitelj ne osporava.

4.6. Vezano za navod tužitelja da je naručitelj dužan ispitati provjeru sadržaja reference, a ne se oslanjati samo na nazive ugovora, Naručitelj ističe da je DON-om, u dijelu Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama, u točki 5.3. propisao da gospodarski subjekt mora dokazati da ima potrebne ljudske i tehničke resurse te iskustvo potrebno za izvršenje ugovora o javnoj nabavi na odgovarajućoj razini kvalitete, a osobito zahtijevati da gospodarski subjekt ima dovoljnu razinu iskustva, što se dokazuje odgovarajućim referencama iz prije izvršenih ugovora. S obzirom na navedeno, Naručitelj smatra da nije imao osnove tražiti pojašnjenje dostavljenih referenci budući je iz samog Popisa glavnih isporuka robe vidljivo da je riječ o isporukama koje su iste ili slične predmetu nabave, pri čemu upire na Ugovor o nabavi toaletne papirne konfekcije br. 52022, Ugovor o kupoprodaji robe papirne konfekcije 2023. g. te Ugovor o kupoprodaji papirne konfekcije 2024. godine. Predmet nabave u grupi 1 je Papirna konfekcija, a u grupi 2 Papirna konfekcija za držače, dakle, ne samo da je riječ o isporukama sličnim predmetu nabave, već je u ovom slučaju riječ i o isporukama istim predmetu nabave.

4.7. Vezano za tužiteljeve navode da je gospodarski subjekt na čiju se sposobnost Odabrani ponuditelj oslanja trgovačko društvo DRENİK d.o.o., čiji je osnivač DRENİK ND d.o.o. iz Srbije, a čiji proizvodi su razlog raskidanja okvirnih sporazuma Zajednice ponuditelja, Naručitelj ukazuje da navedeno ne predstavlja razlog za isključenje propisan člankom 254. ZJN-a. Naime, sukladno članku 273. stavku 1. ZJN-a, gospodarski subjekt može se u postupku javne nabave radi dokazivanja ispunjavanja kriterija za odabir gospodarskog subjekta iz članaka 258. i 259. ZJN-a osloniti na sposobnost drugih subjekata, bez obzira na pravnu prirodu njihova međusobnog odnosa, dakle, Naručitelj je dužan prije svega zahtijevati one vrste i oblike dokaza koji su propisani odredbama ZJN-a koje uređuju oslanjanje, slijedom čega nije ovlašten ne

prihvatiti oslanjanje na iskustvo društva DRENIK d.o.o. samo iz razloga što je povezano s društvom DRENIK ND d.o.o., a čiji su proizvodi bili razlogom raskidanja okvirnih sporazuma. U odnosu na navod tužitelja da iz Izjave o oslanjanju nije jasno na koju se sposobnost i na koje resurse DRENIK d.o.o. stavlja na raspolaganje, ističe da je DON-om tražena jedino tehnička i stručna sposobnost u vidu referenci, a iz Izjave DRENIKA d.o.o. jasno proizlazi koje resurse i temeljem koje točke DON-a stavlja na raspolaganje. Dodatno, a vezano na raskid okvirnih sporazuma, navodi da ovdje nije riječ o istim proizvodima koji su bili razlog raskida, naime, sam proizvođač je u međuvremenu stekao sve potrebne certifikate i Eu Ecolabel oznake, te je prilagodio svoju proizvodnju traženim tehničkim specifikacijama, a što je Odabrani ponuditelj u žalbenom postupku i dokazao. Zaključno, Naručitelj smatra da je odluke o odabiru donio sukladno ZJN-u te da je predmetna tužba neosnovana.

5. Zainteresirana osoba Lacus d.o.o., ovdje Odabrani ponuditelj, uredno pozvana, nije dostavila odgovor na tužbu.

6. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24. – dalje u tekstu: ZUS), odgovori na tužbu tuženika i Naručitelja dostavljeni su tužitelju, koji se na iste nije posebno očitovao.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da je tuženik pravilno postupio kada je odbio žalbu tužitelja te da time nije povrijedio zakon na njegovu štetu.

9. Naime, razmatrajući sadržaj tužiteljeve tužbe te očitovanja tuženika i Naručitelja, kao i dokaze priložene svezu spisa, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je, pravilnom primjenom u rješenju navedenih odredaba ZJN-a i DON-a, osnovano zaključio da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni propisani uvjeti za isključenje Odabranog ponuditelja iz predmetnog postupka javne nabave, a niti je tužitelj s uspjehom osporio reference Odabranog ponuditelja, kao i vjerodostojnost referenci koje je dostavio gospodarski subjekt na kojega se Odabrani ponuditelj oslonio.

10. Pritom je tuženik dao detaljnu i argumentirano obrazloženu analizu razloga kojima se rukovodio ocjenjujući žalbene navode tužitelja neosnovanim, a koje razloge, zbog nepotrebnog ponavljanja, u cijelosti prihvaća i ovaj Sud, jer su utemeljeni na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku te na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba primijenjenog materijalnog prava.

11. Naime, i po ocjeni ovoga Suda, tuženik je, tumačeći mjerodavne odredbe članka 251. i članka 252. ZJN-a (obvezne osnove za isključenje) i članka 254. stavka 1. točke 7. ZJN-a (fakultativne osnove za isključenje), kao i relevantne odredbe DON-a, osnovano zaključio da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti propisani citiranim odredbama za isključenje Odabranog ponuditelja iz ovog postupka javne nabave niti iz razloga njegove povezanosti s gospodarskim subjektom Zvibor d.o.o., kao člana Zajednice ponuditelja s kojom je u prethodnom postupku prijevremeno raskinut ugovor o javnoj nabavi zbog značajnih nedostataka u izvršenju ranijih okvirnih sporazuma, a niti iz razloga povezanosti Odabranog ponuditelja s istim gospodarskim subjektom temeljem činjenice da je u oba društva kao direktor i ovlaštena osoba za zastupanje ista osoba (Zvonimir Čačić odnosno od 23. srpnja 2024. Stipe Renić), jer se ovdje radi o dva različita, samostalna pravna subjekta, na koju okolnost se iscrpnim, valjano

obrazloženim razlozima tuženik očitovao i u osporenom rješenju i u odgovoru na tužbu, pozivajući se pritom i na stajališta Suda EU s tim u vezi.

12. Također, razlog za isključenje nije ostvaren niti po osnovi primjene članka 75. ZJN-a, na koji se tužitelj poziva i u tužbi, ali ga pogrešno tumači, jer sukob interesa kakav ima u vidu citirana zakonska odredba pretpostavlja postojanje odnosa između naručitelja i gospodarskog subjekta, a ne između gospodarskih subjekata koji su ponuditelji u postupku javne nabave, kako to ispravno navode i tuženik i Naručitelj u svojim očitovanjima na tužbu.

13. Nisu osnovani niti tužbeni navodi usmjereni na ocjenu tehničke i stručne sposobnosti propisane točkom 5.3.1.3. DON-a, a kojima tužitelj osporava vjerodostojnost reference Odabranog ponuditelja, kao i one dostavljene po gospodarskom subjektu na kojega se Odabrani ponuditelj oslonio, jer, osim što takve tvrdnje nije dokazao, čak da su i istinite, tužitelj nije imao u vidu činjenicu da su uz spornu (koja se odnosi na Zvibor d.o.o.) u popisu glavnih isporuka robe Odabranog ponuditelja (Zvibor d.o.o.), kao i gospodarskog subjekta na kojeg se Odabrani ponuditelj oslonio (Drenik d.o.o.) navedene i druge reference (primjerice naručitelja Tommy d.o.o.), koje tužitelj ne osporava, a koje u cijelosti udovoljavaju uvjetima iz citirane točke DON-a.

14. S obzirom na utvrđeno činjenično stanje, kao i sadržaj tužbenih navoda kojima pravno odlučne činjenice nisu dovedene u sumnju, ovaj Sud nalazi potrebnim naglasiti da, sukladno članku 301. ZJN-a, javni naručitelj samostalno utvrđuje činjenice i okolnosti u postupku javne nabave te na temelju utvrđenih činjenica i okolnosti donosi odluke u skladu s odredbama ovoga Zakona (stavak 1.), a koje će činjenice i okolnosti uzeti za dokazane, javni naručitelj utvrđuje slobodnom ocjenom, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka javne nabave (stavak 2.).

15. Prema pak odredbi članka 4. stavka 2. ZUS-a, upravni spor ne može se voditi o pravilnosti pojedinačne odluke donesene primjenom slobodne ocjene javnopravnog tijela, ali se može voditi o zakonitosti takve odluke, granicama ovlasti i svrsi radi koje je ovlast dana.

16. Uvažavajući sve navedeno, ovaj Sud nalazi da je osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo obrazložene razloge, sukladno članku 425. stavku 3. ZJN-a, radi čega nije našao osnove rješenje tuženika, uz obrazloženje kakvo je njime dano, ocijeniti nezakonitim.

17. Ovo osobito imajući u vidu da činjenice na koje tužitelj ukazuje u tužbi (iste osobe direktora, neostvareni prihodi odabranog ponuditelja u 2023. godini, raskid ugovora u prethodnom postupku javne nabave sa zajednicom ponuditelja i sl.) nisu sporne, već ih tužitelj stavlja u drukčiji kontekst, kojim u stvari traži drukčiju ocjenu provedenih dokaza, te analizira pojedine dokaze ne vodeći računa o rezultatima cjelokupnog postupka, pri čemu daje svoje tumačenje primijenjenog materijalnog prava, što, međutim, nije od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja.

18. Iz navedenih razloga, Sud nije ocijenio potrebnim održati raspravu u predmetnom upravnom sporu, jer, osim što saslušanje predloženih svjedoka ne bi dovelo do drukčije odluke u ovoj stvari, tužitelj u tužbi predlaže naknadno provođenje dokaza u svrhu utvrđivanja osnovanosti njegovih tvrdnji iako je sve dokaze, temeljem izričite zakonske odredbe (članak 403. stavak 1. i stavak 2. ZJN-a), trebao dostaviti tuženiku već uz žalbu. Također je, sukladno članku 427. stavku 1. ZJN-a, mogao tuženiku predložiti održavanje usmene rasprave, ako je smatrao da postoji potreba za razjašnjenje složenog činjeničnog stanja ili pravnog pitanja.

18.1. Naime, u žalbenom postupku, sukladno članku 420. ZJN-a, žalitelj je u žalbi dužan iznijeti sve sporne činjenice (opis nepravilnosti i obrazloženje) i za njih predložiti dokaze, a prema članku 426. ZJN-a, stranke žalbenog postupka imaju pravo očitovati se o zahtjevima i navodima druge strane i predložiti dokaze, s tim da će Državna komisija svakoj stranci dostaviti podneske kojima se raspravlja o glavnoj stvari ili predlažu nove činjenice i dokazi. Ovom odredbom osigurava se kontradiktornost i utvrđuje okvir u kojem će se ocjenjivati osnovanost žalbe te, stoga pri osporavanju zakonitosti rješenja donesenog u žalbenom postupku, nije dopušteno iznositi nove činjenice i dokaze o kojima se stranke žalbenog postupka nisu očitovale niti su bile u žalbi istaknute pa ih tuženik nije ni ocjenjivao.

18.2. S obzirom na izloženo, kao i činjenicu da su tijekom ovog spora tužitelju dostavljeni odgovori na tužbu koje su dali tuženik i Naručitelj, čime mu je omogućeno očitovanje na njihove navode, to je, primjenom ovlaštenja iz članka 98. točke 4. ZUS-a, Sud predmetni spor riješio bez rasprave, imajući pritom u vidu specifičnosti postupka javne nabave kao i propisane rokove za donošenje odluke u predmetima javne nabave.

19. Na kraju, Sud nalazi neosnovanim i zahtjev za naknadu troškova ovog upravnog spora, jer, prema odredbi članka 147. stavka 1. ZUS-a, stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora pa, kako je tužitelj izgubio predmetni upravni spor jer je njegov tužbeni zahtjev odbijen, to je valjalo odbiti i njegov zahtjev za naknadu traženih troškova.

20. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 116. stavka 1. i članka 148. stavka 4. ZUS-a, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 11. ožujka 2025.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić

Broj zapisa: **9-30874-3f599**

Kontrolni broj: **04b25-cb81b-54a39**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Evelina Čolović Tomić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.